

Fra Indland og Udland.

Fru Redaktør!

Paa Komiteens Vegne maa det være mig tilladt at takke Dem for Deres venlige Omtale af Kvindernes Køkken i forrige Nummer af Kv. og Samf. Kun en lille Ting kunde jeg ønske at bede Dem berigtige, nemlig: at Køkkenet ikke er startet „ved Hjælp af frivillige Pengegaver“; men derimod ved en privat Garantikapital. De Gaver, som Komiteen med Tak har modtaget fra sine Venner, bør nærmest opfattes som Brudegaverne i Forhold til et ungt Hjem. — Med Tak for Optagelsen.

P. K. V.

Deres forbundne

Sofie Holten (Formand for „Kvindernes Køkken“).

Danmark. *Dametidende.* Den 1. Januar 1899 begyndte „Dametidende“ sin 25. Aargang. Bladet udgaar uden Tekst, alene som Mønsterblad. Det redigeres af Fru Julie Petersen, f. Wagner.

I 1888 begyndte en tysk Udgave, som, skønt den har mange Konkurrenter, dog har sit Publikum dernede, navnlig paa Grund af de talrige Hedeboomønstre.

Bladets Opgave har været at skaffe de private Hjem og Skoler Adgang til gode og smukke Mønstre, idet Udgiverinden har bestræbt sig for at gøre Tegningerne saa almenfattelige og let udførlige som muligt uden dog at slaa af paa Kunstens Fordringer.

Hvert Nr. har desuden indeholdt flere Monogrammer og sammenslyngede Navne.

Ved at gennemse de forskellige Mønsterblade glæder man sig over den smukke Udførelse af Tegningerne, og man skulde synes, at enhver maatte kunne finde, et Mønster afpasset efter sin Tid og Evne.

Norge. *Stemmeretsspørgsmaalet* er overalt det Tvistsens Æble, der sætter Nutidens Evadøtre op mod hinanden. Efter Landsmødet i Bergen holdt man et offentligt Stemmeretsmøde, hvor de mest fremragende norske Forkæmpere ret af Hjertens Lyst krydsede Klinger, tilsyneladende vidt skilte, men dog enige i Principet. Den gamle Stemmeretsforenings Formand, *Anna Holsen*, meddelte at Foreningen havde indgivet til Stortinget en Række alternative Forslag om Stemmeret for Kvinder med en vis Census; man fandt det naturligt, at arbejdende Kvinder, der betaler Skat af eget Erhverv gjorde Begyndelsen, naar dog ikke alle Kvinder kunde komme med, og mente, at om blot een Kvinde kom til at stemme, vilde det have noget at sige. Statsraad Quam antog, at efter hvad der var foregaaet (at Mænd har faaet almindelig Stemmeret) vil rimeligvis det første Skridt blive det, at Kvinderne faar kom-